

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové, soudkyně Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřlové, Ph. D., a soudce Mgr. Martina Lachmanna v právní věci

žalobce: **K. H.**

zastoupen Mgr.. Michalem Vojáčkem, advokátem

sídlem Dejvická 306/9, Praha 6

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**

sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2014, č. j. MHMP 825337/2014,

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 4. 7. 2014, č. j. MHMP 825337/2014, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč k rukám Mgr. Michala Vojáčka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1 (dále jen „správní orgán I. stupně“), kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za správní delikt podle § 24 odst. 6 písm. i) zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon o ochraně před návykovými látkami“). Toho se měl

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

dopustit tím, že jako provozovatel obchodu s potravinami dne 1. 11. 2013 prodal nezletilému alkoholický nápoj, konkrétně 2 l červeného vína.

2. Žalobce zpochybnil skutková zjištění, na nichž správní orgány svá rozhodnutí založily. Jediným důkazem, který proti němu svědčil, byl výslech mladistvého, jemuž měl být alkohol prodán. Dle žalobce však jeho výpověď nebyla důvěryhodná. Svědek totiž ve výpovědi uvedl, že si víno v obchodě vybral z volného výběru, což však není možné, protože alkohol s výjimkou piva je k dispozici pouze za prodejním pultem a musí být zákazníkovi podán prodávacem. K výslovnému dotazu ze strany žalobce svědek změnil svou výpověď a uvedl, že si nepamatuje, zda mu víno bylo podáno, nebo si je vybral sám ve volném výběru. Na základě tohoto rozporu měly správní orgány uzavřít, že je výpověď svědka, který označil prodejnu žalobce jako místo, kde mu byl alkohol prodán, nedůvěryhodná.
3. Dle názoru žalobce mohla k objasnění skutkového stavu sloužit řada důkazů, které správními orgány provedeny nebyly, a to navzdory žalobcovým návrhům. Měli být vyslechnuti zasahující policisté, kteří mladistvého našli, a případně vyžádána toxikologická zpráva; z těchto důkazů by mohlo vyplynout, že mladistvý kromě alkoholu požil jiné návykové látky, případně alkohol ve větším množství, než které zakoupil u žalobce. Tím by potom jeho svědecká výpověď byla dále zpochybněna. Dokazování se mělo dále zaměřit na identifikaci osoby, která s žalobcem alkohol kupovala. Žalobce pochybuje o důvěryhodnosti tvrzení žalobce, že se s osobou, která s ním alkohol kupovala, seznámil až v den nákupu na Facebooku, k čemuž jako důkaz navrhl výpis z veřejně dostupného facebookového profilu nezletilého, dle něž se toho dne s nikým novým přes tuto sociální síť neseznámil. Žalobce se domnívá, že poškozený mohl chtít svou výpověď ochránit právě přítele, kterého odmítl identifikovat, jenž mu mohl ve skutečnosti alkohol zakoupit.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že jeho skutková zjištění byla dostatečně důkazně podložena, a to především výpovědí mladistvého, jemuž byl alkohol prodán, a úředním záznamem Policie České republiky, na základě něž bylo řízení zahájeno. Žalovaný na základě provedení dokazování neměl ohledně viny žalobce žádné pochybnosti.
5. V replice k vyjádření žalovaného žalobce setrval na své argumentaci uvedené již v žalobě a opětovně zdůraznil, že postup správních orgánů při provádění a hodnocení důkazů byl vadný.
6. Ze správního spisu soud zjistil následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.
7. Z úředního záznamu Policie České republiky ze dne 4. 1. 2014, č. j. KRPA-420345-17/PŘ-2013-001110, vyplývá, že dne 1. 11. 2013 ve 22.55 hod. byl hlídkou policie na Praze 1 nalezen muž ležící na ulici, který byl ztotožněn jako mladistvý M. H. Byla u něj provedena dechová zkouška na přítomnost alkoholu s výsledkem 2,05 promile. Mladistvý uvedl, že alkohol zakoupil v ul. Kaprova č. 9, Praha 1, v prodejně potravin Žabka. Alkohol mu prodala žena, jejíž bližší popis si nepamatuje.
8. Na ústním jednání dne 19. 3. 2014 správní orgán I. stupně provedl výslech mladistvého M. H., který uvedl, že byl v daný den se svým známým, kterého znal z internetu, na procházce centrem Prahy. Dostal nápad na zakoupení alkoholu, který realizoval

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

v prodejně Žabka na adrese Kaprova 9; zde si z volného výběru vybral červené víno, které odnesl na pokladnu, kde jej obsluhovala žena, k jejímuž popisu není schopen nic bližšího uvést. Prodávačka nevyžadovala předložení dokladu totožnosti. V prodejně byl s mladistvým i jeho známá, jehož od té doby neviděl, nezná ani jeho jméno; náhodně se s ním seznámil na Facebooku. Následně lahev společně vypili; mladistvý si dále pamatuje až probuzení v nemocnici v Motole.

9. Na dotaz žalobce mladistvý uvedl, že alkohol zakoupený v Žabce byl jediný, který toho dne požil. Dále k dotazu, zda víno sám přinesl k pokladně, mladistvý uvedl, že si není jistý, zda víno přinesl nebo bylo za pultem.
10. Dále byly vyslechnuty dvě zaměstnankyně žalobcovy prodejny, které však k věci samé nic podstatného neuvedly, pouze obecně konstatovaly, že dodržují povinnost prodávat alkohol pouze osobám, u nichž ověřily věk vyšší než osmnáct let.
11. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 5. 5. 2014, č. j. UMCP1 075593/2014, byla žalobci uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za správní delikt podle § 24 odst. 6 písm. i) zákona o ochraně před návykovými látkami. Vycházel přitom zejména z výpovědi mladistvého, kterou považoval za důvěryhodnou, a to s ohledem na skutečnost, že mladistvý neměl žádný osobní zájem na tom, aby žalobci byla uložena pokuta. Naopak výpovědi zaměstnankyň žalobce mohly být ovlivněny jejich zájmem na ochraně svého zaměstnavatele.
12. Žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 7. 2014, č. j. MHMP 825337/2014. Žalovaný se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně v tom ohledu, že mladistvého považoval za důvěryhodného svědka, neboť neměl žádný subjektivní zájem na výsledku řízení. Okolnost, že mladistvý vypověděl, že víno vybral ve volném výběru, kde jej ovšem najít nemohl, žalovaný nepovažoval za rozhodnou pro posouzení věci. Mladistvý si zakoupení alkoholu v žalobcově prodejně může pamatovat dobře, neboť k této skutečnosti došlo ještě předtím, než se uvedl do podnapilého stavu. Žalovaný též výslovně uvádí, že jako důkaz použil úřední záznam policie, který byl pořízen v souvislosti s nalezením podnapilého poškozeného mladistvého; z tohoto záznamu vyplývají podrobnosti o výpovědi, kterou mladistvý učinil při zásahu policistů. Výslech samotných policistů proveden být nemohl, neboť policie nesdělila jejich totožnost; pro zjištění rozhodného skutkového stavu však nebylo nutné tyto výsledky provádět.
13. Pro závěr o vině žalobce dle žalovaného nebylo rozhodné, jak silně podnapilý mladistvý po požití zakoupeného alkoholu byl. Nebylo třeba ani prokazovat totožnost osoby, s níž alkohol zakoupil, případně ověřovat pravdivost tvrzení mladistvého, že se s touto osobou seznámil přes Facebook až v den zakoupení alkoholu. Žalovaný uzavřel, že vina žalobce byla prokázána, a to primárně výpovědí mladistvého, která obstála z hledisek uvedených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 64/2008-42.
14. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
15. Žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

16. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť napadené rozhodnutí bylo zrušeno proto, že skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění.
17. Předně soud považuje za nutné vytknout žalovanému způsob, jakým koncipoval odůvodnění napadeného rozhodnutí. To je postaveno jako reakce na text odvolání, a to tak, že žalovaný doslova každý jednotlivý odstavec odvolání vypořádává samostatně. Odvolací orgán je sice povinen vypořádat všechny odvolací námitky, je však zároveň povinen své rozhodnutí odůvodnit srozumitelnou, koherentní a přezkoumatelnou úvahou. Postup, kdy žalovaný zvláště reagoval na každý odstavec odvolání, sice nezpůsobil přímo nepřezkoumatelnost rozhodnutí, nanejvýš nevhodným způsobem však snížil jeho srozumitelnost. Žalovaný totiž vytrhnul každé dílčí tvrzení uvedené v odvolání z kontextu a zabýval se každým takovým tvrzením zvláště, v důsledku čehož mu unikla podstata odvolací argumentace jako celku.
18. Podle § 24 odst. 6 písm. i) zákona o ochraně před návykovými látkami se správního deliktu dopustí fyzická osoba jako provozovatel, pokud prodá alkoholický nápoj osobě mladší 18 let.
19. Uvedené ustanovení v době rozhodování soudu již není účinné. Soud tedy v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, č. 3528/2017 Sb. NSS, zkoumal, zda není důvod pro retroaktivní aplikaci pozdější právní úpravy dle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod.
20. V současné době by bylo nutné jednání, které je žalobci kladeno za vinu, posoudit podle § 36 odst. 1 písm. l) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek (dále jen „zákon č. 65/2017 Sb.“), jehož skutkové podstaty je totožná se skutkovou podstatou § 24 odst. 6 písm. i) zákona o ochraně před návykovými látkami. Sankce, kterou je možné uložit dle aktuální právní úpravy, tedy až 1 000 000 Kč dle § 36 odst. 10 písm. e) zákona č. 65/2017 Sb., je přísnější, než sankce, kterou bylo žalobci možné uložit v době spáchání deliktu, tedy 50 000 až 500 000 Kč dle 24 odst. 8 písm. d) zákona o ochraně před návykovými látkami. Soud tedy dospěl k závěru, že aplikace pozdější právní úpravy by byla v neprospěch žalobce, a proto k ní nepřistoupil.
21. Mezi žalobcem a žalovaným panuje spor pouze o klíčovou skutkovou otázku, tedy zda bylo prokázáno, že lahev vína byla mladistvému prodána v prodejně potravin provozované žalobcem. Soud se s žalobcem ztotožňuje, že správní orgány toto své zjištění opřely o zcela nedostatečné dokazování, které neodpovídalo požadavku § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu na zjištění takového skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
22. Jediný důkaz, který svědčil o vině žalobce, byl výslech svědka mladistvého M. H., kterému měl být jako nezletilému alkohol prodán. V obecné rovině soud souhlasí s žalovaným, že si lze představit situaci, kdy je vina prokázána pouze výsledkem poškozeného. To ovšem není možné v případě, kdy je jeho svědecká výpověď zatížena rozpory, nejasnostmi a z nich pramenící nedůvěryhodností.
23. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správní orgán sice může důkazy hodnotit dle vlastního uvážení, je však povinen důkazní postup řádně popsat, a logicky a přesvědčivě se vypořádat s rozpory, které z důkazů vyplývají (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2006, č. j. 6 As 47/2005 - 84). Z dalších

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

rozhodnutí Nejvyššího správního soudu potom vyplývá, že může nastat situace, kdy se správní orgán při závěru o vině obviněného ze správního deliktu opře pouze o výpověď svědka (zpravidla šlo o policisty), pakliže přesvědčivě odůvodní, proč taková výpověď poskytla úplný a jednoznačný obrázek o průběhu rozhodného skutkového děje (např. žalovaným citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 64/2008 - 42, či ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114).

24. V projednávané věci se však správní orgány při závěru o žalobcově vině opíraly pouze o výpověď poškozeného mladistvého, o jehož věrohodnosti panovaly vážné pochybnosti, na něž žalobce neúspěšně poukazoval již v odvolání. Svědek si sice nebyl schopen vzpomenout téměř na žádný konkrétní detail nákupu alkoholického nápoje, zcela jednoznačně však vypověděl, že jej zakoupil v prodejně Žabka na adrese Kaprova 9, Praha 1. Přitom jediný další detail, který si svědek údajně pamatoval a uvedl jej ve výsledku před správním orgánem, totiž že si víno v žalobcově prodejně vybral ve volném výběru, zjevně neodpovídal skutečnosti, neboť žalobce prokázal, že alkoholické nápoje s výjimkou piva v jeho prodejně ve volném výběru k dispozici nejsou. Za situace, kdy je ve vzdálenosti několika set metrů od žalobcovy prodejny jiná prodejna obchodní značky Žabka, lze tedy vážně pochybovat, zda si mohl svědek jednoznačně pamatovat, že alkoholický nápoj zakoupil právě v prodejně žalobce, když si žádné další podrobnosti nepamatoval, případně si je pamatoval mylně.
25. I kdyby však výše uvedená nesrovnalost nebyla přítomna, bylo by nutno dát žalobci za pravdu ohledně celkové nedůvěryhodnosti svědecké výpovědi poškozeného mladistvého. Ten přiznal, že alkohol zakoupil za přítomnosti další osoby, jejíž totožnost údajně nezná, neboť se s ní náhodně seznámil přes internet pouze a právě pro tuto jedinou příležitost. Žalobce předestřel zcela uvěřitelnou alternativní variantu skutkového děje, dle níž mohl pro poškozeného zakoupit alkohol jeho přítel, který mohl být zletilý, a poškozený mohl být následně při své výpovědi veden motivem ochrany tohoto svého přítele. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2017, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS, žalovaný se měl touto zcela věrohodnou žalobcovou obranou zabývat a pokusit se osobu, jež s poškozeným alkohol zakoupila, ztotožnit, aby případně mohla být uvedená alternativní verze skutkového děje vyloučena. Žalovaný však na tuto možnost zcela rezignoval a bez dalšího uvedl, že identifikace této osoby není pro posouzení viny žalobce nutná.
26. Stejně tak se měl žalovaný zabývat tvrzením žalobce, že není pravděpodobné, aby se poškozený dostal do tak silného stavu opilosti požitím jediné lahve vína, kterou měl dle svého tvrzení vypít se svým přítelem. Bylo tedy možné, že poškozený požil i jiné návykové látky, a to už před nákupem předmětné lahve vína, což by mohlo dále znevěrohodnit jeho výpověď o okolnostech nákupu. Ani tuto otázku však žalovaný neřešil a zcela mimoběžně s odvolacími námitkami se omezil na závěr, že míra podnapilosti mladistvého není pro posouzení viny žalobce podstatná.
27. Soud tedy uzavírá, že žalovaný bez opory v dokazování zvolil jednu z možných alternativ skutkového děje, která vedla k závěru o vině žalobce. Ignoroval přitom řadu indicií svědčících o tom, že klíčová výpověď poškozeného, o níž své závěry opřel, byla nedůvěryhodná, a to ať již proto, že si poškozený okolnosti nákupu alkoholu nepamatoval dostatečně dobře, či proto, že mohl mít alternativní motiv spočívající v ochraně jeho přítele, který mu mohl ve skutečnosti alkohol zakoupit a podat. V pokračujícím řízení nebude žalovaný moci shledat žalobce vinným, pokud se mu dalším dokazováním nepodaří

uvedené podstatné pochybnosti o věrohodnosti svědecké výpovědi poškozeného vyvrátit. To neznámá, že musí provést veškeré důkazy navrhované žalobcem, nemůže však paušálně odmítnout vést dokazování ke skutečnostem, které dle žalobcových tvrzení výpověď svědka znevěrohodňují.

28. Vzhledem k tomu, že vina žalobce nebyla dokazováním provedeným ve správním řízení dostatečně prokázána, soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku vázán.
29. Výrok o nákladech řízení vychází ze skutečnosti, že žalobce byl v řízení plně úspěšný, a tak mu oproti žalovanému náleží náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce předně uhradil soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Další jeho náklady tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení, podání návrhu ve věci samé a podání repliky k vyjádření žalovaného. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($3 \times 3\,100 = 9\,300$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($3 \times 300 = 900$). Odměna advokáta tak činí 10 200 Kč a DPH ve výši 21 %, celkem tedy 12 342 Kč. Spolu se zaplaceným soudním poplatkem tedy žalobci vznikly náklady ve výši 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. dubna 2018

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.